

KOMUNIKAT PRASOWY nr 124/24

Luksemburg, 29 lipca 2024 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-14/23 | Perle

Zezwolenie na pobyt na terytorium Unii Europejskiej w celu odbycia studiów: państwo członkowskie może odrzucić wniosek o wydanie zezwolenia, gdy jego złożenie stanowi nadużycie, nawet jeżeli nie dokonało prawidłowo transpozycji dyrektywy, w której przewidziano taką możliwość

Zakaz praktyk stanowiących nadużycie stanowi zasadę ogólną prawa Unii, której stosowanie nie podlega wymogowi transpozycji

W sierpniu 2020 r. obywatelka Kamerunu złożyła wniosek o wizę, aby odbyć studia w Belgii. Państwo belgijskie odmówiło jej udzielenia wizy, uzasadniając to tym, że projekt studiów zainteresowanej jest niespójny. Uważa, że jej wniosek służy tak naprawdę celom innym niż odbycie studiów, ponieważ nie ma ona rzeczywistego zamiaru podjęcia nauki w Belgii. Młoda kobieta zaskarżyła tę decyzję do Conseil du contentieux des étrangers (sądu do spraw cudzoziemców, Belgia), który oddalił jej skargę. W styczniu 2021 r. wystąpiła ona do belgijskiej Conseil d'État (rady stanu).

Belgijska rada stanu zwróciła się w tej sprawie do Trybunału Sprawiedliwości. W swoim wyroku Trybunał orzekł, że dyrektywa w sprawie wjazdu i pobytu w Unii Europejskiej obywateli państw trzecich m.in. w celu odbycia studiów¹ **nie stoi na przeszkodzie temu, aby państwo członkowskie odrzuciło wniosek o przyjęcie na swoje terytorium w celu odbycia studiów, jeżeli obywatel państwa trzeciego złożył ten wniosek, nie mając rzeczywistego zamiaru studiowania w tym państwie członkowskim**, mimo że to państwo członkowskie nie dokonało transpozycji przepisu dyrektywy zezwalającego na takie odrzucenie. **Zakaz praktyk stanowiących nadużycie** stanowi bowiem zasadę ogólną prawa Unii, której stosowanie **nie podlega wymogowi transpozycji**.

Co się tyczy okoliczności pozwalających na stwierdzenie nieuczciwego charakteru wniosku, Trybunał uznał, że taka konkluzja powinna opierać się na analizie każdego przypadku z osobna, obejmującej indywidualną ocenę całokształtu okoliczności właściwych dla każdego wniosku. W tym celu właściwe organy powinny przeprowadzić wszelkie odpowiednie weryfikacje i wymagać przedstawienia dowodów niezbędnych do indywidualnej oceny wniosku. Trybunał wyjaśnił, że **niespójności w projekcie studiów wnioskodawcy mogą również stanowić jedną z okoliczności przyczyniających się do stwierdzenia praktyki stanowiącej nadużycie**, pod warunkiem że niespójności te są oczywiste i będą oceniane w świetle danego przypadku.

Wreszcie, co do kwestii związanej z prawem do skutecznego środka prawnego, Trybunał stwierdził, że prawo to nie stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym sąd rozpoznający żądanie podważające zgodność decyzji administracyjnej z prawem Unii jest właściwy jedynie do stwierdzenia jej nieważności, nie będąc zatem uprawnionym do zmiany tej decyzji. W celu zagwarantowania tego prawa wystarczy bowiem, aby organy administracyjne były **związane** wyrokiem danego sądu i aby wydanie nowej decyzji mogło nastąpić **w krótkim terminie**.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ [Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2016/801](#) z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze au pair.